

קביעות

במשינה
ובהלכה ריזומית

במשינה הריזומית:
סדר מועד
מגילה פרק א' משנה ה' -
תנינה פרק א' משנה ז'
בהלכה הריזומית:
שורע אר"ח
סימן תצ"ח סעיף א' -
תק"ב סעיף א'

בפתח השיעור

למי מיעד בית הקברות?

סח הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זיע"א:
מזמי לא נצח אותי אדם - חוץ
מתינת אחת...
היה זה פעם אחת, עת באתי לזאבוב,
עיר קטנה כקף יד, ובה עשרה יהודים
סך הכל.
ראיתי שם בית הקנסת ובית עלמין.
פנשתי ברחוב תינת אחת
ושאלתי:

"ממה נפשך, פשוטה. אם יש לכם
בית קנסת להתפלל בעשרה, למה
לכם בית עלמין? הרי אם ימות אהד
מכם - לא יהיה מנן להתפלל? ואם
יש לכם בית עלמין - הרי קשימות
אהד מכם לא יהיה לכם מנן. למה לכם אפוא גם בית קנסת וגם בית עלמין?
חשבה התינת רגע קט והשיבה: "בית העלמין נחוץ רק בשביל אנשים זרים העוברים דרך עירנו..."

ואלינו:

שואלים אדם: למה אתה מבלה את כל ימיה בך דיפה אחר קמון, הלא כבר מבגר אתה ולא תהנה קמנו
לארץ זמן? מדוע, למשל, אינך מנצל את זמנך הפנוי הרב ללמוד הלכות, שאם לא תקיים - בנדאי
תמבע על כך בעולם העליון?
ומה הוא עונה? - לא לי אני שומר את הקספ, אלא לילדי, לנכדי, לניני - אלו שעדין לא פאן... ובאשר
להלכות? - תנו לי להסתדר לבד...
ובכן, האם בשבילם שנה לך להפסיד את חיי הנצח שלך? האם הקמון שיעמד לרשות צאצאיה בבוא
העת, יועיל לך במקומה שם למעלה?
זהו ענינו של ספור: ללמדנו כיצד לאדם ישנו תרוץ טוב תמיד למה לא להשקיע בדברים החשובים
באמת, קדמת 3 הלכות יומיות, פשוטות אך חשובות מאין כמוהן...
לא חבל!

נהה מגיע ראש השנה, בו בלנו עומדים לפני הקב"ה ומבטיחים להשתפר, להשתדל יותר, להשקיע.
אנשים רבים מחפשים קבלות עצמיות שישנו להם את החיים. משהו שיגרים לחיים שלהם להראות
אחרת לגמרי, מעתה ואילך, מקצה לקצה!
ובכן, מה שרבים אינם יודעים זה שהקב"ה לא מחפש דוקא תבטחות גדולות, מהפכניות, מפוצצות.
הוא רוצה את הלב שלנו, את השקבלות הקטנות שלנו, את הרצון הפנה להיות יותר טובים.

וזה הסוד: שלושה סעיפים ב"ש"ח-ערוך' הן קלות מאוד ללמוד, גם לילדים ולאנשים המתקשים
בלמוד דברים אחרים. למועד איננו אורך זמן רב נדאי - לכל היותר כמה דקות. והתועלת שלהן? הן
היא מרבה מאוד. כי יהודי שלומד הלכות, הוא יהודי שיודע כיצד להתנהג בימים. הוא יודע בכל רגע
מה רצון השלך, ובכל יום רוכש ידיעות נוספות על איך יהודי נראה.
קעת, תגידו אתם: לא שנה להצטרף לרבבות הלומדים שכבר שנו את חיים בקלות!?

רץ למשינה

יש בקילומטרים ויש במשניות...

במעמד מבחן המשניות הארצי של מפעל 'המשנה וההלכה היומית
- קביעותא', שנערך בשנת תשמ"ח, נשא מרן פוסק הדור הגאון
רבי שמואל הלוי ואזנר זיע"א
דברים. בתוך דבריו ספר את
המעשה שלפנינו, תוך שהוא
מדגיש כי מדובר בספור אמת
לגמרי ולא בגזמה:
סוחר יהודי אחד היה משרף
את רגליו מעיר לעיר ומכפר
לכפר, לצורך עבודתו.

מרן פוסק הדור הרב וואזנר זיע"א מאמ
במבחן הארצי של ארגון 'קביעותא'

פעם שאלו אותו: "כמה זמן
לוקחת לך הדרך מכפר פלוני
לכפר פלמוני?"

השיב הסוחר הצדיק: עשרה
פרקי משניות!
"וכמה זמן אתה הולך מעיר
פלמונית לעירה אלמונית?" -
הוסיפו לשאל.

הסוחר הגיב בפשטות: "הא, זה יותר קצר. רק שלושה פרקים
משניות!"

ספור מבהיל, אך פאמור, אמת לחלוטין.

וסים מרן הרב ואזנר זיע"א בזו הלשון: "אשרי הילד שלא רק כשהוא
ילד, עדין בבחינת תינוק של בית רבן - גם כשיגדל ויעשה פרי קדוש
הלולים לה, שיתגדל בתורה ויראת שמים, שלא ירפה ידו מלחזור
משניות עד נשימתו האחרונה".

"יודוע מאמר חז"ל: "אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן,
ובנביאי אל תרעו - אלו תלמידי חכמים". "אל תגעו במשיחי - אלו
תינוקות של בית רבן", שעל ידי שאוהזים בעץ החיים של המשנה
יכולים להביא משיח. מפילא אנהנו מתפללים: "אל תגעו במשיחי" -
תניחו להם להביא את משיח צדקנו, שיתגלה במהרה בימינו ברחמים
גדולים, אמן!"

קבלת עלון המבחנים

ניתן לשלוח בקשה במייל Office@kviuta.org
דרך מערכת קביעותא בטלפון 072-332-30-20 שלוחה 4 < 2
כמרכ ניתן לענות על המבחנים במערכת זו או ב- kviuta.org
וכן דרך עמודות נדרים פלום וקהילות ברחבי הארץ

לשיעורים

במשנה ובהלכה היומית
24 שעות
בטלפון 072-332-3020
kviuta.org [כך]

לזכר עולם יהיה צדיק
לעני אביו של
מחולל המשינה וההלכה היומית:
הרב רבי שלמה בן רבי חיים דוב וזל
נביע ה באלל תרעט

איסור מלאכה בחול המועד

בנמרא בחגיגה (י"ח א') מובא כמה דרשות של תנאים במקור האיסור של מלאכה בחול המועד, ומחלוקת גדולה היא בראשונים אם הם דרשות גמורות ומלאכה בחול המועד אסורה מדאורייתא, או שהם אסמכתא בעלמא ואיסור מלאכה בחול המועד הוא רק דרבנן.

האופנים שהותר איסור מלאכה בחול המועד

הנה יש אופנים שהותרו מלאכות בחול המועד, כגון בדבר האבד, וכן לצורך המועד או לצורך רבים, ולפי הראשונים שמלאכת חול המועד אסורה רק מדרבנן, באופנים הנ"ל לא נזרז, אבל לפי הראשונים שמלאכת חול המועד אסורה מדאורייתא, הטעם להיתרם הנ"ל הוא משום שהתורה מסרה הדבר לחכמים לקבוע מה מותר ומה אסור, והם התיירו באופנים הנ"ל.

ספק אם יש לפנינו אופן המותר

ונפקא מינה במקום ספק, כגון שאין הדבר ברור אם המלאכה היא לצורך המועד או לא, שלדעת הראשונים שמלאכה אסורה רק מדרבנן, והקילו באופנים הנ"ל, הרי הוא ספק דרבנן ולקולא, אבל לדעת הראשונים שמלאכה אסורה מדאורייתא, ובאופנים הנ"ל התורה לא אסרה - משום שנמסר הדבר לחכמים והם התיירו - הרי הוא ספק דאורייתא ולחומרא, וכן כתבו הפרי מגדים ולבושי שרד לענין ספק דבר האבד, שמה שכתב המגן אברהם (ריש סי' תקל"ז) שספק דבר האבד מותר, הוא לפי השיטות שמלאכת חול המועד אסורה מדרבנן, אבל לפי השיטות שמלאכת חול המועד אסורה מדאורייתא, ספק דבר האבד אסור.

הוכחה מגמרא שספק דבר האבד מותר

אמנם הביאור הלכה (ריש סי' תקל"ז) הוכיח ממשנה ערוכה כדינו של המגן אברהם שספק דבר האבד מותר, ובעל כרחך כל הראשונים מודים לזה, ששנינו (פ"ג מ"ג) 'ואלו כותבין במועד, קידושי נשים, גיטין ושוברין, דייתיקי, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון, שטרי חליצה ומיאונים, ושטרי כירורין, וגזירות בית דין, ואגרות של רשות, וביארו תוספות (י"ח א' ד"ה חולו) משום שכל אלו הם דבר האבד, והרי כל אלו הם רק ספק דבר האבד, ומכל מקום מלאכה דאורייתא מותרת בשבילם.

והנה הבית שלמה (סוסנוביץ, מ"ק י"ח ב') ג"כ העלה ראייה זו, אך דחה שתוספות ביארו כן לשיטתם שסבורים שמלאכת חול המועד דרבנן, והשיטות שמלאכת חול המועד אסורה מדאורייתא יפרשו כהרמב"ם (הל' יו"ט פ"ז ה"ב) שגיטין ושוברות ומתנות הם כצרכי רבים, והשאר מותרים משום שהם דברים השייכים לבית דין, וכשם שמוותר לדון, כן מותר לכתוב כל הדברים השייכים לבית דין, [ואגרת שלום מותר משום שאינו מעשה אומן], אך הוכיח הבית שלמה ממקום אחר שספק דבר האבד מותר, ששמואל אמר (שם ע"ב) שמוותר לארס במועד שמא יקדמונו אחר ברחמים, ומכח סברא זו - 'שמא יקדמונו אחר ברחמים' - שהוא ספק דבר האבד, מבוואר בגמרא שמוותר לעשות מלאכה דאורייתא של תניבת שטר, עיי"ש.

ועכ"פ מבוואר - ממשנה לזעזע הביאור הלכה, ומגמרא לזעזע הבית שלמה - שספק דבר האבד מותר, וקשה על השיטות שמלאכת חול המועד אסור מדאורייתא, שאע"פ שמסרן הכתוב לחכמים והם התיירו דבר האבד, מכל מקום שמא אינו דבר האבד, וספק דאורייתא לחומרא.

הטעם שספק דבר האבד מותר לפי השיטות שמלאכת חול המועד דאורייתא

והנה עיקר הטעם שמוותר לעשות מלאכה כשהוא דבר האבד, ביאר הריטב"א (מ"ק י"ג א' ד"ה אלא), וז"ל, כדי שלא יהא דואג על אבידתו ונמנע משמחת יו"ט, עכ"ל, וכעין זה כתב גם המהר"ל (מנהגים הל' חול המועד סוף אות א'), וז"ל, ולכן התיירו נמי דבר האבד כדי שלא יצטער על אבודו ויבטל את למועדו, עכ"ל, ולפי דבריהם יש לומר שגם ספק דבר האבד הוא בכלל עיקר ההיתר של דבר האבד, שאף בספק הפסד אדם דואג ונמנע משמחת יו"ט ומתבטל מלימודו.

הביאור הלכה (שם) ביאר באופן אחר, שלא נחשב ספק דאורייתא, משום שעיקר ההיתר של 'דבר האבד' אינו ודאי חסרון ממון שנאמר שכאן הוא ספק דאורייתא, אלא כל שמצוי הדבר שיהיה לו הפסד, וזה ההיתר עצמו של דבר האבד, עיי"ש. והנה מה שהתיר שמואל לארס במועד 'שמא יקדמונו אחר ברחמים' (מ"ק י"ח ב'), פירש רש"י דחיישנן שאדם אחר שרוצה לקדש אשה זו יתפלל שתמות האשה כדי שלא יראה שהיא מוקדשת לאדם אחר, [ולכן אירוסין במועד הוא דבר האבד, שמא היא תמות], ולפי דברי הביאור הלכה צריך לומר שדבר מצוי הוא שיתפלל אדם כן ותתקבל תפילתו.

החזון איש (או"ח ס"ח קל"ד) ביאר הטעם שספק דבר האבד מותר, שכשם שחכמים התיירו מלאכה משום ודאי דבר האבד, כמו כן התיירו מלאכה משום ספק דבר האבד, דשקדו לחוס על ממון של ישראל, וכמו שמצינו גם לענין המצות עשה של השבת אבידה, שאם רואה אדם חפץ של חבירו במקום הפקר שיש חשש שמא יאבד שם, חייב מדאורייתא לשומרו, אע"פ שאינו אלא ספק הפסד, כמו כן בהיתר של מלאכה בחול המועד בדבר האבד, התיירו אף במקום ספק.

¹ יסור סי' תקל"ז בשם הר"ח, רש"י ריש המסכת, ורשב"ם מסכים ק"ח א' ד"ה כל שאילמות זו ואת הברכה ק"ע, רמב"ן מ"ק [מסקי חסימ], ורבו יתנו בשערי תשובה סי' ג' אות ס"ג, אשכול סי' מ"ג, ידועים סי' ש"ד בשם רמז, שכל הלכות סי' ר"כ. ² ה"ז הובא בריטב"א בריש המסכת, ספ"ג לאיין סי' ע"ה, רבנו תם ורשב"ם וריב"א הובאו בתוס' תנינה סי' ד"ה חול, ורבו נישום בכוותב ליד א"ב, ראש בריש המסכת, מרדכי סי' תתל"ג, טור שם.

לדעת לחיות כיהודי

בן עולם הבא

א. תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות. (מטילה כ"ה)

מה השם אוהב?

ב. מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד. (ברכות ה.)

ג. אמר רב חסדא מאי דכ' אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. (ברכות ח.)

חיוב כמו הנחת תפילין!

ד. ללמוד מידי יום ביומו בשו"ע אר"ח עם הפוסקים הוא חיוב על האדם כמו הנחת תפילין ותפלה. (סלא ויען שף דיעים)

לדעת לחיות כיהודי - ללמוד על מנת לקיים !!!

ה. ראו לכל איש מישראל לדעת חלק אר"ח ואחריו חלק יו"ד להבין ולהורות בביתו ונכללים בו תילי תילים מצות חובת הגוף, והנה בדרושתנו זה חלק המובהך והטוב, חלק אורח חיים כמו כן הוא, ומוטל על כל איש ישראל לדעת לפחות כללי ורוב פרטיו והרי זה לימוד המובהך ששנו חז"ל הלומד ע"מ לעשות ולקיים. (שו"ת חזקוני א"ר סי' קכ"ד)

ו. ולנכון שיהי' לך שיעור בדיני אר"ח ... דינים הנצרכים לכל איש בכל יום. (מכתב אדמו"ר בעל אמרי אמת מג"ל)

ז. גם תלמוד בכל יום ע"פ בקיצור הדינים משו"ע הנצרכים לידע מהם רבר הנצרך להשוה לכל אדם. (מכתב אדמו"ר בעל בית ישראל מג"ל)

ח. כל יקר תפארת ת"ת אינו אלא שמביא לידי מעשה. (ריב"ש סי' רע"א)

ט. משאחז"ל דלימוד תורה שקול כנגד כל המצות כולן היינו רק ת"ת המביאה לידי מעשה. (עש"י שו"ע הרב ח"ל ה"ת ס"ד ה"ג)

תורה לשמה

י. כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עוה"ב. היינו ששונה הלכות הנצרכים לכל יום, היינו דינים הנצרכים לדעת אותם בכל יום, כמו קריאת שמע ותפלה, נטילת ידים וכל האורח חיים' ומוכן הדבר כי בזה מורה שהוא לומד תורה לשמה, כיון שהוא שומע לדעת דרכי א-ל, והוא עיקר לשמ"ה היינו ללמוד על מנת לעשות, כאשר צונו ית'. והוא הנאמר גם כן: "כל השונה" ולא נאמר 'כל הלומד' כי השונה משמע ששונה דבר כמה פעמים להיות בקי בהם היטב. (נפתח רוח לדוד"ק ר"ד מדיטש ו"ע)

מידי יום ביומו בלי להחסיר יום

יא. חיוב ללמוד תמיד הל' ברכות ושבת וכי' הנוגעים להאדם תמיד. (שרת בית הלל לתירו הלל מקאלמטי ו"ע סי' ס"א)

יב. ללמוד שו"ע אורח חיים ולחזור היטב בכל יום. (תחנך ספ"ר מנעשה רב סהג"א וז"ל - את ס' ד"ג)

יג. במענה על שאלתו אודות סידור לימוד דא"ח ושו"ע, הנה לימוד השו"ע צריך להיות לערך שעה בכל יום באר"ח בהלכות הנחוצות לפועל. (אגרות קודש ט"ק אדמו"ר רמ"ם מליובאוויטש וזק"ל - א' תקפ"ו)

יד. המלמדים בכל עיר ועיר יזהרו ללמוד עם התלמידים המתחילים להבין דיני שו"ע ילמדו עמהם בכל יום ויום איהו שיעור מש"ע אר"ח דיני ק"ש ותפלה וברכות ונטילת, ידים וברכת הנהנין ושבת וכדומה דינים הצריכים לכל ישראל שיערו להתנהג על פי התורה וכמאמר הכתוב חנוך לנער על פי דרכו ויעוררם תמיד בדברי מוסר

ההבלה שלנו ליום הדיון בל"ג!

מצטרפים ללומדי 'הלכה היומית' 3 סעיפים מידיו זום!

אוי לנו מי שאינו בקי בהל' שבת,
 כי לומדים פשטים ופסולים
 והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין
 ועוברים על כמה מצוות.

(קצת דבש ח"ב דרוש ה')

כו. אינם יוצאים ידי חובת קביעות עתים לתורה בלימוד
 גמ' בלבד אלא מחוייבים ללמוד גם הלכה.

(מש"ב סי' קמ"ה סק"ג)

כת. לימוד או"ח קודמת ללימוד שאר חלקי השו"ע
 שידיעתו הוא הכרחי בכל יום מימי חייו לקיום התורה.

(משנה ברורה בהקדמת)

כט. וגם יחדל המנהג בעוה"ר ללמוד רק פסול הפוך
 הוא ללמוד עם בחורים פוסקים הל' ברכות הל' שבת
 והל' תפילין וס"ת ואי יח' לו תלמידים אשר יהי' יודעים
 להורות דרכי ה'.

(מכתב הגאון בעל מנחת חיים ז"ל בדרך הלימוד קן סוסר מכתב קכ"א)

חייב ללמוד כל יום, לחזור בתמידות, ולהיות בקיא בהלכות!

ל. תלמודו בכל יום דף או עמוד בשו"ע או"ח ותראו
 שתהיו בקיאים בו בהדינים כי רוב דיני
 או"ח מזדמנים לאדם בשעה שא"א לעיין
 ולשאל לחכם וכו'.

(מנחת הגאון בעל חות דעת ז"ל)

לא. ללמוד בכל יום ב' וג' סימנים או"ח
 ויוד' ולחזור עליהם ב' וג' פעמים עם
 הבאר היטב. ובכל יום בבוקר ובערב יחזור
 עליהם פעם אחד.

(מכתב הגאון בעל המנחת ז"ל בספר מנחת שמים)

לב. בשלחן ערוך אורח חיים חייב חיוב
 גדול על כל יודע ספר להיות בקי בכל
 הלכותיה בתמידות, כי רוב הלכותיה הם
 תמידיים, כמו ציצית ותפילין, קריאת
 שמע ותפילה וכל סדר התפילה וברכות
 הנגזרין וכל הברכות, והלכות שבת שהם
 כהררים התלויים בשערה, והלכות חגים
 ומועדים ושאר הלכותיה בקודש, שבדאי
 המכשלה הזאת תחת ירך תהי' אם לא
 תתמיד בלמודו. לכן חיוב גדול על כל יודע ספר, לשמור
 את דרך עין החיים, לקבוע שיעור אורח חיים בכל יום
 (ספר ופירוש המורה שער ה' תושיב פסק ב' דף רנ"ח)

ללמוד ההלכה בעיין

לג. אין ספק שכל מי שלמד כמה מסכתות גמ' תוס'
 וראשונים צריך ללמוד גם שו"ע עם הנושאי כלים בעיין
 לידע דרכי ההלכה וכו', - אין לו רשות לפסוק שום
 הלכה בלא השו"ע

(ויאל משה, מאמר נ' סי' לז)

ביום או בלילה?

לד. נוהגין הלומדים ללמוד ביום וגמרא ובלילה פוסק/
 וטוב ללמוד השו"ע עם הטור/ ובפרט טור 'אורח חיים'
 רבית יוסף' כולו קודש,

(מנחת חיים ב"ק להרה"ק רמ"ל מרעש ז"ל אות כז)

מה צווה המגיד מטעמי רישת לעשות בבוקר לפני התפילה?

לה. אכתוב לו סדר הלימוד והנה: בבוקר קודם התפילה
 ילמוד רק גלה, ודוקא הלכה. בתפילין דר"ת ילמוד
 היחק לישראל' מדי יום ביומו/ ואח"כ ילמד טור עם
 ב"י דייקא, כי מטרה ומזכר הנשמה מאוד/ וכן קבלתי
 ממורי הקדוש הבעש"ט נבג"מ.

(מנחת אורח המגיד הגדול מטעמי רישת ז"ל להרה"ק בעל המנחת ז"ל, נדפס בס'
 'מגיד דבריו ליקב' חלק אגרות קודש עמ' כג.)

מה עשה מרן החתם סופר מיד אחר תפילת שחרית?
 לו. מרן החת"ס ז"ע בבוקר אחר התפילה למד עם
 התלמידים שו"ע או"ח, וקודם כל חג למוד הלכות חג.
 בחג.

(חוט המשולש עמ' קס"ד)

תנא

דבי אליהו כל
 השונה הלכות
 בכל יום מובטח לו
 שהוא בן עולם הבא
 שנאמר
 הליכות עולם לו
 אל תקרי הליכות
 אלא הלכות.

(תנא"ר ר' משה בירנבארג ז"ל - בעל 'עונת הבישום' מנחת
 ספר 'תפילות קריאת הבישום')

מה קודם למה?

יח. כתב בעל הדיישה: יש בעלי בתים
 נוהגים ללמוד בכל יום גפ"ת ולא שאר
 פוסקים וכו', אבל לי נראה שיש ללמוד
 ספרי הפוסקים דיני התורה וכו', דזה
 עיקר ושורש לתורתנו וכו'.

(ש"ך י"ד סי' רמ"ו סק"ח)

יט. גם תוהרו מאוד ללמוד ד' ש"ע ותהיו
 בקיאים בהם להלכה, תתאמצו מאוד
 בזה כי היצה"ר אינו מסכים לזה. ובאמת
 זה הכרח גדול יותר אפי' מלימוד גמ'
 כי מה יענה ליום פקידה כבואו לעלמא
 דאתי והוא צורבא מרבנן ויודע כמה
 דרושים. וישאלוהו דין בשו"ע ולא ידעי.
 (חוט האב אות ל"ג)

כ. שכל העולם הגם שלומדים תורה אין
 לומדים להיות יודעים איזה הלכה על בוריה לקיימה
 וכו' וזה גלות התורה.

(המגיד סקאנז' ז"ל אור ישראל על חקרי חוקן כ"א)

כא. צריך ללמוד תחלה ידיעת קיום המצוות כראוי
 דזה כל פרי תלמוד תורה שידע האדם לשמור לעשות
 ולקיים.

(סידור העיני')

כב. לימוד שו"ע או"ח לו משפט הבכורה.

(פיר' מגדים בהקדמה לשו"ע או"ח אגרת א')

כג. כי הסמ"ג אף נשים שפטורים לגמרי ממצוות
 ת"ת מחוייבים ללמוד הדינים השייכים לה, ונפסק כן
 להלכה ברמ"א (וי"ד סי' רמ"ז סעי' ה') ונמצא שכ"ש באנשים
 שחייבים בת"ת שהחויב ללמוד מקודם ההלכות
 השייכים, והחויב והגית בו יומם ולילה (היינו ללמוד לפסל
 ולהבין) הוא רק אחר שכבר יודע כל דיני היהדות שהאדם
 צריך לזוהר שלא יכשל בהן.

(ראשון לציון להאוצרת ז"ל ז"ל סי' רמ"ז)

כד. טוב יותר מלא כף נחת דהיינו פסקי הלכות למעשה
 ממלא חפנים עמל דהיינו ממה שיועד להקשות ולתרוץ
 ולהפך בש"ס.

(ספר הסידים סי' תרמ"ח)

כה. ההולך למרחקים ללמוד תורה ילמוד תחלה מה
 שנוהגים ללמוד תדיר כמו שחישת חולין ושבת וברכות,
 ולא יתכן לאותם שלא למדו עדיין מסכתות הצריכים
 להם להורות בכל יום שילמדו להם מסכתות שנוהגים
 לימות המשיח.

(ספר הסידים סי' תתרי"א)

כו. כי תורה היא המלמדת לאדם דעת ולא תורה של
 פסול רק עיקר תורה ללמוד שו"ע לדעת דרכי ה'

סדר לימוד המשנה וההלכה היומית לחודש תשרי פ"ד

תשרי פ"ד	משנה יומית	הלכה יומית
ספר	פרק	סימן
א	א	א
ב	ב	ב
ג	ג	ג
ד	ד	ד
ה	ה	ה
ו	ו	ו
ז	ז	ז
ח	ח	ח
ט	ט	ט
י	י	י
יא	יא	יא
יב	יב	יב
יג	יג	יג
יד	יד	יד
טו	טו	טו
טז	טז	טז
יז	יז	יז
יח	יח	יח
יט	יט	יט
כ	כ	כ
כא	כא	כא
כב	כב	כב
כג	כג	כג
כד	כד	כד
כה	כה	כה
כו	כו	כו
כז	כז	כז
כח	כח	כח
כט	כט	כט
ל	ל	ל

עם ישראל בכל אתר ואתר מתכוננים
בהתרגשות לסיום סדר מועד ב'משנה היומית'
ותחילת סדר נשים
זום שלישני ב' בחציון תשפ"ד

קדושת בית הכנסת

כדכתיב (חוקא' יא) "ואהי להם למקדש מעט" אלזו בתי כנסיות ובתי מדרשות (מגילה טז).

וכתבו הפוסקים דמצה זו לירא מן המקדש טהג בבית הכנסת ובית המדרש מדאורייתא, עיין ספר יראים סימן שצ"ה, ולכן אסור לדבר בהם דברים בטלים ואין מהשבין בהם השבונות אלא של מצוה כגון קופה של צדקה וכדומה ומכל שכן שאסור שם בשחוק וקלות ראש. ועליהם נאמר (ישעיה א, יב) "מו בקש זאת מידכם רמוס חצוי" ומראה בעצמו שאין לו חלק באהי ישראל.

וכוהר מפליג מאד בענשם רחמנא ליעלן וזה שאמר כוהר כאילו אין לו אלוה.

וידועים דברי ה"אמרי אמת" מגור, שעדות המורה ניצלו מן השואה בזכות כיבוד בתי הכנסת שלהם ושמירה מדיכוד בעת התפילה וקריאת התורה.

אסור. גם כשמותי למכור בית כנסת, אסור למכור אם יעשו במקומו מרחצאות, מקום כביסה, או מוסקי [מקום עיבוד עורות], משום כבוד המקום.

וגם אם חרב בית הכנסת, צריכים לנהוג כבוד במקום: "ועוד אמר רבי יהודה, בית הכנסת שחרב, אין מספיקין בתוכו, ואין מפשיילין בתוכו הכלים [והוא הדין שאר מלאכות. רע"ב], ואין פורשין לתוכו מצודות [צידת חיות או עופות], ואין שומעין על גג פירות [ליבוש], ואין עושין אותו קפנדריא [לקצר את דרכו דרך ביהכ"ג], שנאמר (ויקרא כו) "והשימותי את מקדשיכם" - קדושתן אף כשהן שוטטין. (פרק ג' משנה ג).

כתב החי אדם (כ"ז י): קדושת בית הכנסת ובית המדרש גדולה מאוד ומוהרים עליהם לירא ממי ששוכן בהם כדכתיב (ויקרא יט) "ומקדשי תיראו", ולא בית המקדש בלבד אלא כל מקום המקדש ובית המדרש נקרא מקדש מעט

בפרק ג' ממוסכת מגילה מדברת המשנה על קדושת בית הכנסת ודיניה וסדר קריאת התורה בכל הזמנים והמועדים. וכתב התוספות ז"ל טוב: אידי דתני קריאת המגילה ראה רבינו הקדוש לסדר עמהם קריאת ספר תורה שנש הוא מתקנת הנביאים, ולפי שקריאתם בצבור ובבית הכנסת ראה לסדר תחלה קדושת בית הכנסת דיניה.

והנה בקדושת בית הכנסת ומה שבתוכו, כגון ספרי התורה הנביאים, ארון הקודש, הבימה וכו', ישנן כמה דרגות קדושה, וכיון שיש לנו כלל "מעלין בקודש ואין מורידין", אי אפשר למכור דבר שקדושתו גדולה יותר ולקנות בדמיו דבר שקדושתו פחותה מטנו. אבל להיפך - למכור דבר שקדושתו פחותה ולקנות דבר קודש יותר - מותר. ולכן: מותר למכור נביאים כדי לקנות ספר תורה, אבל אסור למכור ספר תורה כדי לקנות נביאים. מותר למכור בית כנסת כדי לקנות ארון קודש לספר תורה [תיבה] בלשון המשנה], אבל להיפך

חדש!

קביעות בטלפון גם בחו"ל!

האגודה הטהונית Se קביעותא
מס'מית שיטוריס, מכחניס, קבט'סוח וסור
מכ'ס מקוס וככ'ס מ'ן

בא"י:

072-332-3020

באר"ב:

605-313-6865

באירופה:

44-33-0551-1745

בפרוס השנה החדשה הגנו לברך את כלל לומדי המשנה וההלכה היומית, משתתפי המבחנים יחד עם כל תומכי 'קביעותא' וכל בית ישראל

בברכת

כתיבה וחתימה טובה
לאלתר לחיים טובים ולשלום

זכות לימוד התורה הקבוע ולימוד הרבים יעמוד לכם ולב"ב להתברך בשנה טובה ומבורכת בכל מיצי דמיטב

הצלת קסירותא

חזונים בהגדרות:

מבחנים במשנה היומית 073-076
373-376-1 ומבין בהלכה 34

ה' שמעון חוקאל גרימולר. אשדוד
ה' משה קשש. בני ברק
ה' ישראל מאיר קוטובסקי. מודיעין עילית
ה' יוסף נבהרד. אלעד
ה' יודא משה רבינוביץ. קרית גת
ה' אליעזר מאיר אדלר. ירושלים
ה' מאיר ארן. מודיעין עילית
ה' יצחק גריינמן. בני ברק
ה' משה רוזנבוים. ביתר

<p>לע"ג שמעון בן יצחק ז"ל נלב"ע יום הכיפורים</p>	<p>לע"ג ר' נחמן דוד בן ר' משה יוסף ז"ל נלב"ע ג' תשרי</p>
<p>לע"ג מרת שרה יוסל בת ר' אברהם ע"ה נלב"ע י"ד תשרי תשפ"ב</p>	<p>לע"ג מרת אסתר לאה בת הענא בלוטה ע"ה ולע"ג מרת רבקה בת ר' דוד צבי ע"ה נלב"ע ט"ו בתשרי</p>
<p>לע"ג מרת נעמי בת ר' דוד ע"ה נלב"ע כ"א תשרי תשע"ג</p>	<p>לע"ג שמואל דוד בן ישראל ז"ל נלב"ע כ' תשרי</p>
<p>לע"ג מושה ב"ר אברהם יהודה ז"ל נלב"ע כה תשרי ולע"ג אברהם יהודה ב"ר משה ז"ל נלב"ע י"א בתשרי</p>	<p>לע"ג האזן רבי יצחק הלוי בן הרב ר' דוד צ"ל נלב"ע כ"ד תשרי תשע"ח ולע"ג ר' חיים בן יוסקנד ז"ל</p>

הלימוד החודש מוקדש לע"ג

מרת ציפא בת ר' יוסף ע"ה
נלב"ע י"ד תשרי
לע"ג ר' דוב בן ר' שמעון ז"ל
נלב"ע י"ח בתשרי
לע"ג ר' משה יצחק בן ר' חוב ז"ל

נא לכוון לפני הלימוד

